

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд. Для отримання додаткової інформації ознайомтеся з повідомленням про авторські права в кінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду №150

Березень 2012

Sitaropoulos i Giakoumopoulos проти Греції[ВП] - 42202/07

Рішення від 15.3.2012 [ВП]

Стаття 3 Протоколу № 1

Вільне вираження думки народу

Голосування

Відсутність законодавчої процедури голосування на парламентських виборах для грецьких громадян, які проживають за кордоном: немає порушення.

Факти: Заявниками є двоє грецьких громадян, які постійно проживають у Страсбурзі (Франція). У листі від 10 вересня 2007 року до грецького посла у Франції вони висловили бажання здійснити своє право голосу, у своїй країні проживання, на парламентських виборах, які відбулися у Греції 16 вересня 2007 року. Через два дні посол відповів, що їх прохання не може бути задоволене, бо не існує правил, які б регулювали умови здійснення права голосу для грецьких виборців, які перебувають за кордоном. Загальні вибори відбулися, і заявники, які не поїхали до Греції, не здійснили своє право голосу.

У своєму рішенні від 8 липня 2010 (див. [Інформаційне повідомлення № 132](#)), Палата Суду постановила, що мало місце порушення статті 3 Протоколу № 1 до Конвенції.

Право: Стаття 3 Протоколу № 1: Заявники скаржились на той факт, що грецький законодавчий орган не створив механізм, що дозволив би громадянам, які проживають за кордоном, брати участь у парламентських виборах за їхнім нинішнім місцем проживання. Хоча в Конституцію за останні тридцять-п'ять років було введено положення щодо механізму голосування для експатріантів, жодних заходів не було вжито для здійснення даного права. Тому Суд мав вивчити, чи, незважаючи на нездатність влади прийняти законодавство, що створило б можливості для здійснення права голосу,

виборча система, тим не менше, допускала «вільне волевиявлення народу» і зберігала «саму суть права голосу», і, загалом, чи стаття 3 Протоколу № 1 зобов'язувала держави запроваджувати систему, що дозволяла б громадянам-експатріантам здійснювати їх право голосу з-за кордону.

По-перше, ані відповідні міжнародні та регіональні угоди, ані їхнє тлумачення компетентними міжнародними органами не є основою для висновку, що право голосу для осіб, які тимчасово або постійно перебувають за межами держави, громадянами якої вони є, вимагає від згаданої держави розробити механізми для здійснення цього права за кордоном. Дійсно, інституції Ради Європи декілька разів пропонували державам-членам включити своїх громадян, які проживають за кордоном, максимально можливим чином, до виборчого процесу. Однак, як вказала [Венеціанська комісія](#)*, полегшення здійснення права голосу для експатріантів, хоча і є безперечно бажаним, не є обов'язком для держави, а, скоріше, можливістю, що мала розглядатися законодавчими органами кожної держави.

По-друге, порівняльний огляд законодавства держав-членів Ради Європи показав, що, за законом, не можна стверджувати, що ці держави були зобов'язані забезпечити своїм громадянам, які проживають за кордоном, здійснення права голосу. Хоча переважна більшість держав-учасниць дозволили своїм громадянам голосувати за кордоном, деякі не дозволили. Що стосується умов, які регулюються здійснення цього права, на даний час вони значно варіюють, що передбачає, що договірні держави мають значну можливість розсуду у цьому питанні.

По-третє, хоча грецька Конституція містить положення, що дозволяють законодавчо урегулювати здійснення експатріантами права голосу з їх місця проживання, це не зобов'язувало законодавчу владу чинити так, оскільки зміст положення був факультативним. Отже, Суд не мав повноважень вказувати національним органам, коли і як втілювати це положення. Крім того, безсумнівно, що грецька влада робила неодноразові спроби прийняти законодавство для втілення згаданого положення; однак, ці спроби не змогли забезпечити політичну угоду.

І, нарешті, незважаючи на той факт, що заявники були стурбовані проблемами своєї країни так само, як її жителі, цього було недостатньо, аби ставити під сумнів правову ситуацію у Греції. В будь-якому випадку, компетентні органи могли не брати до уваги кожен окремий випадок при урегулюванні здійснення права голосу, але мали закласти загальне правило. Що стосується порушення фінансового, сімейного і професійного життя заявників, до яких призвела б їх поїздка до Греції, аби проголосувати, це не видавалося непропорційним з точки зору порушення покладеного права.

Висновок: немає порушення (одноголосно).

* Європейська комісія за демократію через право, більш відома як Венеціанська комісія, є консультативним органом Ради Європи з конституційних питань і заснована у 1990 році.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд, і Суд не несе відповідальності за його якість. Він може бути завантажений з бази даних судової практики Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, яким Суд надав його. Він може бути відтворений у некомерційних цілях за умови зазначення повної назви справи разом з вище вказаним повідомленням про авторські права і посиланням на Фонд прав людини. Будь-яку особу, яка бажає використовувати переклад або його частину в комерційних цілях, просимо зв'язатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)